

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 5477/2019
16.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Мирковић, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ и ГГ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Бојанић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате на основу стицања у заједници, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2742/17 од 26.12.2017. године, на седници одржаној 16.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2742/17 од 26.12.2017. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2742/17 од 26.12.2017. године.

Образложење

Основни суд у Параћину, пресудом П 2984/10 од 23.02.2017. године, усвојио је тужбени захтев тужиоца, тако што је обавезао тужене да солидарно исплате тужиоцу на име његовог учешћа у стицању имовине током трајања породичне и економске заједнице живота са туженима 35% новчане противвредности: одређених непокретности, чија укупна вредност изграђених објеката износи 8.018.617,00 динара, да се обавезу тужени да солидарно исплате тужиоцу на име његовог припадајућег дела 35% новчане противвредности у износу од 2.806.516,00 динара, са обрачунатом законском затезном каматом на овај износ од дана пресуђења до коначне исплате; одређених половних покретних ствари, чија укупна вредност износи 664.607,00 динара, да се обавезу тужени да солидарно исплате тужиоцу на име његовог припадајућег дела 35% новчане противвредности у износу од 232.612,00 динара, са законском затезном каматом на овај износ од дана пресуђења 23.02.2017. године до коначне исплате; да се обавезу тужени да солидарно исплате тужиоцу на име његовог учешћа у куповини катастарске парцеле за време трајања породичне и економске заједнице, која носи ознаку кп. ... у улици ... број ..., површине 4,35 ара, која се води на на име туженог ББ по лн.бр. .. КО Параћин и то $\frac{1}{2}$ од новчане вредности од укупно исплаћене купопродајне цене од 10.000 немачких марака, што износи 5.114 евра, у износу од 2.557 евра у динарској противвредности обрачунатој по најповољнијем курсу који буде важио на дан исплате, са каматом у висини по стопи по Закону о затезној камати од дана пресуђења 23.02.2017. године до коначне исплате (све ближе одређено у ставу

првом изреке). Обавезао је тужене да солидарно накнаде тужиоцу трошкове поступка у износу од 911.605,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема отправка пресуде, под претњом принудног извршења (став други изреке).

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Гж 2742/17 од 26.12.2017. године, преиначио је пресуду Основног суда у Параћину П 2984/10 од 23.02.2017. године, тако што је одбио тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да солидарно исплате тужиоцу на име његовог учешћа у стицању имовине током трајања породичне и економске заједнице живота са туженим 35% од новчане противвредности: одређених непокретних ствари, и то износ од 2.806.516,00 динара, одређених покретних ствари износ од 232.612,00 динара и на име учешћа у куповини катастарске парцеле износ од 2.557 евра у динарској противвредности по најповољнијем курсу који буде важио на дан исплате, са законском затезном каматом (све ближе одређено у ставу првом изреке). Обавезао је тужиоца да накнади туженима као солидарним повериоцима трошкове поступка у износу од 1.064.055,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, под претњом извршења (став други изреке).

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, ради разматрања правних питања од општег интереса, и уједначења судске праксе и потребе новог тумачења права на основу члана 395. Закона о парничном поступку.

Тужени су поднели одговор на ревизију.

Апелациони суд у Крагујевцу, решењем РЗ 26/19 од 06.11.2019. године, изјаснио се да, не предлаже Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2742/17 од 26.12.2017. године.

Дакле, како Апелациони суд у Крагујевцу није предложио одлучивање о ревизији тужиоца, то ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије на основу одредбе члана 401. став 2. тачка 5. а у вези члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.125/04, 111/09, 36/11 и 53/13 – УС) који се у конкретној ситуацији примењује на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 – УС, 55/14 и 87/18) и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба је поднета 13.12.2010. године. У тужби је означена вредност предмета спора у износу од 2.500.000,00 динара. Тужилац је поднеском од 30.01.2017. године определио тужбени захтев. У уводу првостепене и другостепене пресуде наведена је вредност предмета спора у износу од 3.351.082,00 динара.

Одредбом члана 394. став 2. ЗПП је било прописано, да, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима кад се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима, потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 100.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14, који се примењује од 31.05.2014. године), је прописано, да, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Како вредност предмета спора побијане правноснажне пресуде у износу од 3.351.082,00 динара (који се односи на исплату новчане противвредности на име непокретних ствари у износу од 2.806.516,00 динара, на име покретних ствари у износу од 232.612,00 динара и динарске противвредности износа 2.557 евра, као главних захтева) (рачунајући да је на дан подношења тужбе 13.12.2010. године 1 евро износио 106,704 динара и на дан опредељења тужбеног захтева 30.01.2017. године 1 евро износио 123,9551 динара), очигледно не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то ревизија тужиоца није дозвољена, на основу цитираних одредби члана 394. став 2. ЗПП и члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 404. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**